

לכתוב את העתון בסגנון אנגלי או אמריקאי (ההחלטה: אמריקאי), ועד לשאלה כיצד לכתוב באנגלית את השם שדה בוקר.

לפני שבוע, אחרי טיסה שלישית וזאת רוגה, ניתן האות הירוק. מכבשי הדפוס החלו משמיעים את המולתם, הגליון ה הראשון יצא לשוק.

קריאת אזעקה. לא היה כל מושג מה גדולו של השוק האנגלי בארץ. הגליון הראשון הודפס ב-10 אלפים טפסים, שמהם היו שלושת אלפים מועדים למה דורה החוצלארצית. כחל-החלוץ של תפוז זה בשו"ש יבשות שתיגע, לפי המקוה, לרבות, תיחור מגע ישיר בין הציבור הישראלי והיהודי העולם.

אולם כבר למחרת ההופעה באה קריאת אזעקה מצד המפיצים: בעשרות קיוסקים בארץ אלו הטפסים. התוצאה: רוב טפסים המהדורה החוצלארצית לא עברו את גבולות הארץ כלל, נשארו בידו תושבי ישראל.

דרכי חיים

3000 שעות עבודה

מחברי חוקת ארצות-הברית לא תארו לעצמם כי מלבד תפקידם כסופס אחרון ל" שופטי ומחוקקי ארצות-הברית ישמשו ה" הקדמה ושבועת סעיפי החוקה למטרה ש" נה: ציור.

כדי לדעת זאת היו צריכים לנועך את עיני-החזון שלהם 167 שנים קדימה, בבצל בית משכון תל-אביב, מרדכי פולוק, מד" פיס לשעבר וצייר-חובב בהוה.

פולוק צייר לפני שנתיים את אסתר המלכה, כה, שיגרה לנשיא, חיים וייצמן (העולם הזה 751). בשנה שעברה החליט כי הגיע הזמן להביע הוקרה בדרך ציורית לנשיא אחר: דווייט אייזנהואר.

סיום כקצה העניבה. המשכונאי-הצייר הצטייד בחוקת ארצות-הברית, ב" מפת ארצות-הברית, בכיאוגרפיה הרשמית של אייזנהואר ובתמונתו. משך 11 החוד" שים הבאים הסתגר בביתו, עסק במלאכת הציור כשהוא לובש בגדיים, כדי להיות קל-תנועה. מחוקק בידו הימנית בעט ובעינו ה" שמאלית וזכוכית מגדלת.

לא היה זה ציור סתם: במקום הקווים הרגילים הופיעו מלות החוקה כשהראו" שנות "אנו, העם של ארצות-הברית" מתחת את קצה הצטונית-מערבית ב"48 מדינות ארצות הברית, ושינגטון (ראה תמונה) תוך תכנון מקדים של הרוח ביניהן ("כדי שלא אמור לצייר את הדגל וכידי עוד ארבעה מסעיפי החוקה").

ציורו של אייזנהואר היה קשה יותר. כל אות, כל מלה, נכתבו עשרות פעמים לפני שהוכנסו במקומם. אחרי שלושה חו" כדשים מעט והתיאש פולוק מייזנהואר — מה שנכתבה לא במקומה עיזרה את עיניו נו הימנית של הנשיא האמריקאי. פולוק החל הכל מחדש, סיים את הביאוגרפיה הנשיאית כקצה עניבתו של אייזנהואר.

מפתחי יריות בקונגרס. פרי 3000 שעות העבודה, דיוקנו של אייזנהואר על רקע דגל הכוכבים והפסים ומפת ארצות-הברית, הוכנס למסגרת 40x60 סנטימטר. הוצג לפני אנשי השגרירות האמריקאית בתל-אביב. האמריקאים התפעלו מאד, דאגו לקביעת פגישה אישית עם אייזנהואר, בה היה צריך פולוק למסור את ציורו. להתפעלות השגרירות הצטרפה אג"ע, תרמה כרטיס טיסה לניו-יורק.

הפגישה לא התמשה. ביום המיועד הופיעו בושינגטון, יחד עם פולוק, לאי-מינם מפורסר-ירוק, המטירו מטהי יריית על חברי הקונגרס האמריקאי, גרמו לשיי כושים בלוח הזמנים של הנשיא, לחיית חגיגות חשובות יותר מוזו שעם הצייר החובב מישאל.

כפיצוי קיבל איש הטכס של הסטייט דפרטמנט, ג'וזף מ. סימונס את פולוק ב" בית הלבו, שוחח עמו שעה תמימה. אחד מאבות-אבותיו של סימונס היה קצור ב" חוקה אף הוא. לא כצייר, כי אם כחורב. כשחזר השבוע פולוק ארצה, אחרי ביקור בן ארבעה וחצי חודשים בארצות-הברית, מצא בביתו מכתב תודה של דווייט אייזנהואר, ובה להערכת כל יודעיו. כששאק אחר מהם אם ידוע לפולוק עוד אמן דמ"

• שנכתבה, למעשה, על-ידי איש אחד, ג'יימס מדיסון, נשיאן הרביעי של ארצות-הברית.

סוגל לעשות כמעשהו, השיב תשובה שנתן-שנים, מדיה הרעות של הוודה הרומנית על שאלה דומה לאיש הטכס סימונס: "ב" ישראל — איני יודע. באמריקה — יכול להיות, הלא המציאו בה גם את הפצצה האטומית?"

דרכי אדם הסרת יבלות

כשמש רובינשטיין, 27, היה זועק ב" אוני אדם ממהר: "אל תדרוך לי על היבלות!" לא היתה זו הלצה בלבד. היתה זאת אמת מרה שהתבטאה בתריסר יבלות דומות בגד" לן וקשיותן למטבעות 50 פרוטה שביצבו על כל אצבעות רגליו של רובינשטיין, גד" מו לו כאבים אינמים. שימוש בכמים מש" כרים לא הועיל לרובינשטיין המיובל שהפך נכה למחצה.

לפני שנתיים החליט לשים קץ ליסוריו, פנה למנהל מכון הקרנה חיפאי, הד"ר יצ" חק איצקוביץ. הדוקטור החליט על הקרנה של שלוש דקות לכל רגל.

יבלת אחת יבשה, התקלפה ונפלה, הו" תירה מתחתיה עור עדין וחלק. יבלת שני

אנה סאוקר והצליח לעלות לארץ, חיכתה לו כאן דודה טובה יותר: דודתו איטה כרוינר שעברה לדירה בת שלושה חדרים בבתי-ים, פינתה ללבקוביץ את צריפה ב" שכונת הקוקוים, תל-אביב.

ואז הופיעה באופק דודה טובה עוד יור תר: עיריית תל-אביב, שהחליטה להפוך את שכונת הקוקוים לגן עירוני, להעביר את תושביה לשיכון ביד אליהו. ההבטחות הקסימו את לבו של לבקוביץ. הן הקסימו גם את לבה של הוודה כרוינר. חלום דירה נוספת ביד-אליהו, שהובטחה רק לדיירי שכונת הקוקוים בפועל, השכיח מהוודה את חובתה המשפחתית, הזכיר לה שאחינה אינו משלם לה, כמוסכה, שכן דירה. הוודה השיגה צו פינוי.

הצו בוצע במלואו. אך איטה כרוינר וב" ניה לא זכו לשוב לשכונת הקוקוים. להע" מיד את עריית תל-אביב בפני עובדה קיימת, פקחי העירייה פקחו את עיניהם ב" קפדנות, חסמו את דרך השביה לצירף

בשבוע שעבר הגישה הוודה כרוינר תבי

קו ההגנה מס. 2

ממזל לגבול הסובייטי, המסומן בראשי חצים, מנסים מתכנני מדיניות ההגנה של ארצות-הברית להקים ברית הגנה שתקיף ארצות בקנינות ליוגוסלביה ויוון, ארצות המרחב בתורכיה ועיראק ואת פקיסטאן עד לאוקינוס ההודי. למקרה שהסובייטים יפרצו דרך קו ההגנה הראשון (שורת נקודות עיזנה) מכינות ארצות-הברית קו הגנה שני (שורת נקודות תחתונה) המתחיל באזור תעלת סואץ ומסתיים בציידון אחר שעבר דרך מצריים, סודאן, חבש אריתריאה והאוקינוס ההודי.

עיה משפטית נגד הוודה עירייה. אברהם לבקוביץ הפקיד עצמו לחסון של שתי וודות אחרות: דודה שמש ביום הוודה טל בלילה.

מצעדים

תל-אביביים בעלי עיין חדה וזכרון מ" סיקאלי פקחו את עיניהם ואזניהם לרחוה למראה התמרת שצעדה בראש תהליכת המכבי בתל-אביב ביום השני השבוע.

היתה זאת תומורת מכבי-אש מתל-אביב, אך למרות סמל המכבי הגדול על חזה ה" מגננים היה בכמה מהם דמיון למגני תו" מרת אחרת שצעדה, ברחובות אלה ממש, ארץ בתלבושת אחרת, בראש תהליכת בית-יד לפני שבועיים. דמיון זה התחזק, לשמע מגנינות הלכת שנוגנו. אותן המגנינות משש שנוגנו בתהליכת הקודמת.

מנגן להשכור. אותם תל-אביביים לא טעו בהרבה. תמורת מכבי-אש מתנו" בים משמשת כמקום ריכוז למגני כ"י" רוח שאפשר לשכרם לכל נגינה שהיא. מתהליכת ה"ו למאי ועד לסכס גלוי אני דרסת רב גורנר.

ערות

מה נשתנה

הסידרה "דופקים את השחורים!" (העולם הזה 830 ואילן), שחשפה את הגילויים הש" ניה של ההפליה העדתית במדינה, היתה עצב בגרונם של גורמים רבים ומכובדים, ובראש וראשונה שני בסאוני מפא"י, דבר

והודו, שלא חסכו מלים כדי להוכיח כי הפלייה זאת אינה קיימת כלל, נוצרה על-ידי העולם הזה לצרכיו האפלים.

גילה דבר (27.9.1953): "זוהי יצירה גראפומנית לליבוי יצר העדתיות, נסיון נפ" שע להוכיח כי בני עדות המזרח גידונו להיות במדינה אורחים ממורגה שניה, מופ" לים לרעה מבחינה חברתית וכלכלית". ואילו הדור (8.1.1954) קבע, בסכמו את מלחמתו העזה והממושכת בסדרה זאת, כי "יש לגנות את הפצת העלילה על הפלייה עדתית, כבי" כול, במדינה!"

השבוע הצטרף להפצת העלילה ולנסיון הנפסע הש"ר זמן ארוך. קבע הוא, בנאום שנשא בכנסת ושנדפס, בטעות, במלואו ב" הדור: "ברצוני להגיד, שבשמעי את הבי" טוי מיווגר-גלויות הוא מצלצל באוני כפיט" פוט נפסע, לאחר שידוע לי כי שמונים אחוז של מחוסרי העבודה הם עולים חדשים ומ" עדות המזרח. על איזה מיווגר-גלויות אפשר באן לדבר?"

במרחב

הגנה

הקרובים והרחוקים

כמעט כל אדם בעל עמדה במרחב ארו את חפציו בסוף השבוע שעבר. רבים כבר קיבלו את ההומנות לנטיעה, אחרים חיכו להן בכל יום.

הראשון שיצא היה עדנאן מנדרס, ראש ממשלת תורכיה. אחריו בא הניגוס החבשי היילה סלאסי, הבא בתור: שר ההסברה המצרי סלאח סאלם (העולם הזה 865) וראש כ"משלת ציילון, סיר ג'והן קוטלחלה. ה" תה להם גם מטרה משותפת: ושינגטון, ארצות-הברית.

לא היה זה סוד שלכל הנסיעות לושינג" טון היה מכנה משותף גם כן: הגנת ה" מרחב. מה שהרבה ניוחשים היתה העובדה כי רשימת האורחים כללה לא רק תורכים ומצרים כי אם גם נציגי ממלכות כה רהו" קות כחבש וציילון.

כיצד יפוז דבר? עד היום היתה תכנית ההגנה של המרחב מבוססת על ברית משולשת בין הערבים, תורכיה ופא" קיסטן. ברית זו לא בוצעה כלל, אם כי תורכיה ופאקיסטן חתמו עליה. עיראק הס" כימה לקבל נשק אמריקאי הרי רוב א" צות ערב מתכות לראות כיצד יסול דבר.

את היילה סלאסי הביא לושינגטון שלב חדש בשיחות ההגנה — הדאגה למה ש" יקרה אם באיזה מקום לאורך הקו בין פאקיסטן ליוגוסלביה מתחילים הטורים הסו" בייטיים לנוע לחופי הים התיכון.

לפי התכנית ההולכות ומסתיימות יצ" פה לרוסים, במקרה זה, קו הגנה נוכף. הקו החדש, שתפקידו יהיה לשמור על יבשת אפריקה, יתחיל באזור סואץ. יע" בור דרוגה דרך סודאן, אריתריאה וחבש, ודרך האוקינוס ההודי לציילון.

המעצור היחיד. חבש תמלא את התפקיד המרכזי בקו החדש. במקביל ל" תפקידה של תורכיה בקו הראשון. מצריים, לעומת זאת, תשמש כחולית הקשר עם אירופה והמערב.

המעצור היחיד הוא סירובה של מצרים לחתום על ברית כל שהיא כל עוד נשאיים חיילים בריטיים בתחומי ארצה. מצרים אפי" לו דחתה הצעת סעד אמריקאי בגובה עש" רים מיליון דולר. הקצבה זו אושרה על-ידי הקונגרס ותוקפה פג בסוף החודש.

מיוון שארצות-הברית רוצות כי הברי" טים והמצרים ישבו יחד וימצאו פתרון לבעיות.

בני תפקיד. באתר התכנית והכינ"ו טים נשכח עניין אחד לחלוטין: מעמדה של ישראל. היא לא זכתה בתפקיד כל שרוא לא במערכת תורכיה-פאקיסטן ולא במע" רכת החדשה.

הקו הראשון עובר צפונה ומזרחה ליש" ראל. הקו השני — דרומה ומערבה. ב" ני הקווים מובטח חלקם של הערבים בה" גנה, בתמרון הפוליטי — ובנוש.

מה היה קורה לו היה אחת ממדינות אלה פותחת במלחמה נגד ישראל אינו מאיג את המתכננים ביותר. הם דואגים לגורלן של יבשות. התסוצויות קטנות במפת עולם זו אינן חשובות — או מסו" כנות — לגביהם.